

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Bf.II.687/2022. számú ügyben Szegeden, 2023. március 14. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a 6. sorszámu

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék 2022. szeptember 19. napján meghozott 5.B.366/2021/II. számú ítéletét megváltoztatja* az alábbiak szerint.

A vádlott terhére megállapított testi sértés büntettét a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat szerint minősíti.

A Kecskeméti Törvényszéken B.100002246395 sorszám alatt nyilvántartott kést sértett1 (cím7) sértett részére rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy:

a vádlott 2020. december 13. napjától 2020. december 15. napjáig volt őrizetben;

a vádlott személyes adatai közül a tartózkodási helyére, valamint értesítési és kézbesítési címére utalást mellőzi;

a vádlott terhére megállapított rongálás vétségének jogszabályi alapja: Btk. 371. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés a) pont;

a vádlott *legkorábban* a kiszabott szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra; valamint

az elsőfokú ítélet kelte helyesen: 2022. szeptember 19. napja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetésében [Btk. 164. § (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és rongálás vétségében [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja]. Ezért Terhelt1 vádlottat halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, azzal, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének letöltése utáni napon feltételes szabadságra bocsátható.

[2] A szabadságvesztés büntetésbe – annak esetleges végrehajtása esetén – beszámította a vádlott által 2020. december 13. napjától 2021. április 8. napjáig fogva tartásban töltött időt.

[3] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt és a Kecskeméti Törvényszéken bevételezett és nyilvántartott bűnjелеkről akként, hogy azok lefoglalását megszüntette és a vascsövet elkobozta, továbbá a kés, a lécs, az üvegtörmelék és a biológiai anyagmaradványok megsemmisítését rendelte el.

[4] Kötelezte a vádlottat az eljárás során összesen felmerült 110.942,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség a vádlott terhére, súlyosításért, hosszabb tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[6] A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség fellebbezésének indokolása szerint, a vádlott veszélyes elkövetési eszközzel, vascsővel, közepesnél nagyobb erővel okozott a sértettnek többszörös orr-, arc-, illetve koponyatörésekkel, agysérüléssel járó – részben életveszélyes – sérüléseket. Erre figyelemmel esetében a törvényi középértékhez, azaz az 5 év 6 hónaphoz közelítő tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és annak megfelelő tartamú közügyektől eltiltás szolgálná megfelelően a büntetési célokat, az egyéni és az általános megelőzést.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.327/2022/7. számú indítványában az ügyészségi fellebbezést annak indokaival egyezően fenntartotta. A bejelentett fellebbezés irányára tekintettel az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatát indítványozta a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 591. § (2) bekezdés a) pontja, a Be. 590. § (3), (5) a) – d) pontjai, (5a), valamint (7) bekezdései alapján. Eljárási szabálysértésre, az elsőfokú ítélet vádlott személyi körülményeire vonatkozó részének, valamint a jogi indokolásának a megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítésére vonatkozó részének kiegészítésére és helyesbítésére tett észrevételeket.

[8] Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a szabadságvesztés tartamának súlyosítását, a végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését

és a vádlott közügyektől eltiltásra is ítéletét, a Kecskeméti Törvényszéken nyilvántartott kés sértettl sértett részére való kiadását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy a vádlott által elkövetett testi sértés büntetnének jogszabályi megjelölése a Btk. 164. § (1) bekezdése, (3) bekezdése és (8) bekezdés 1. fordulata, valamint, hogy a vádlott *legkorábban* a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[9] Terheltl vádlott védője a fellebbviteli főügyészség indítványára észrevételt terjesztett elő. Ebben indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását, mivel álláspontja szerint a Kecskeméti Törvényszék megalapozottan döntött és a büntetlen előéletű vádlott esetén a mértékesség és az arányosság elve szerinti büntetést szabott ki. Mindezekre figyelemmel az ügyészségnek a büntetés súlyosítására irányuló indítványát alaptalannak tartotta.

[10] A fellebbezés alaptalan.

[11] Az ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdés 2. fordulata alapján a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően tanácsulésen határozott, mivel nyilvános ülés kitűzését az arra jogosultak nem kérték.

[12] Tekintettel arra, hogy a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye. A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a) pont aa) és ab) alpontjaira, b), c) és d) pontjaira, (5a) bekezdésére, valamint ugyanezen szakasz (7) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítéltábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés mellett hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[13] Ennek során azt állapította meg – osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség ezirányú álláspontját – hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[14] Osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabályt sértett, amikor elmulasztotta kézbesíteni az ügydöntő határozatát, illetve a kihirdetést megelőzően írásba foglalt rendelkező részt a jogorvoslati résszel együtt, valamint az indokolást is tartalmazó ügydöntő határozatot az ítélet kihirdetésekor jelen nem volt sértett részére, a Be. 454. § (1) és (2) bekezdésében, illetve a Be. 455. § (1), (3) és (4) bekezdésében, valamint a Be. 451. § (4) bekezdésében foglaltak ellenére.

[15] A Be. 51. § (1) bekezdés f) pontja alapján a sértett jogosult arra, hogy a törvényben meghatározottak szerint jogorvoslattal éljen. A Be. 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyoni érdekelt az a természetes vagy nem természetes személy, aki vagy amely elkobozható vagy lefoglalt dolog tulajdonosa, vagy arra nézve a tulajdonjog valamely tulajdonosi részjogosítványával rendelkezik. A Be. 57. § (2) bekezdés e) pontja alapján a vagyoni érdekelt jogosult arra, hogy az őt érintő körben jogorvoslattal éljen. A Be. 581. § g) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a vagyoni érdekelt a rá vonatkozó rendelkezés ellen. sértettl sértett, mint az eljárás során lefoglalt két kés tulajdonosa egyben vagyoni érdekelt is.

[16] Az ítéltábla a fenti eljárási szabálysértésre figyelemmel a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján intézkedett az elsőfokú ítéletnek a jogorvoslati jogra történő

figyelmeztetést is tartalmazó tájékoztatással a sértett, mint vagyoni érdekelt részére való kézbesítéséről.

[17] A sértett a törvényes határidőn belül az elsőfokú ítéletnek a késre vonatkozó rendelkezése ellen nem jelentett be fellebbezést.

[18] Megállapította az ítéltábla, hogy nem merült fel olyan körülmény, amelyre figyelemmel a terheltet fel kellene menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kellene szüntetni.

[19] Mivel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozottsága a másodfokú eljárásban nem vizsgálható, ezért azt irányadónak tekintette az ítéltábla.

[20] A Be. 561. § (3) bekezdés b) pont 1. fordulata értelmében a vádlott személyi körülményeire vonatkozó tények nem tartoznak az elsőfokú ítélet tényállásába, ezért az ítéltábla – ugyancsak osztva a fellebbviteli főügyészség észrevételét – az elsőfokú ítélet 2. oldal 3. bekezdésében foglaltakat akként helyesbítette, hogy a vádlott bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik, a cégl-nél 4 órás foglalkoztatásban, amely után havonta 100.000,- forint jövedelemre tesz szert. A vádlott havi 30.000,- forint hitelt törleszt (nyomozati iratok 596. lapszám alatti gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv).

[21] A törvényszék a megállapított tényállásból okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, ugyanakkor részben tévedett a vádlott terhére rótt bűncselekmények minősítése során, illetve elmulasztotta a vádlott által elkövetett bűncselekmények jogi minősítésének indokát adni, ezért osztotta az ítéltábla azt a fellebbviteli főügyészségi álláspontot is, hogy az elsőfokú ítélet e vonatkozásban kiegészítésre szorult.

[22] Az ügydöntő határozat indokolásának tartalmát a Be. 561. § (3) bekezdése határozza meg.

[23] A Be. 562. § (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a) – c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakból is állhat.

[24] A Be. 562. § (4) bekezdése értelmében, ha a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát, és erre alapítva állapítja meg a terhelt bűnösségét, az ítélet indokolása kell, hogy tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdés a) – c) és e) pontjában meghatározottakat. Ugyanígy a Be. 562. § (6) bekezdése szerint is ezeket kell tartalmaznia az indokolásnak, ha a fellebbezés kizárólag az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező kérdésre vonatkozó rendelkezése ellen irányul.

[25] A Be. 561. § (3) bekezdés e) pontja értelmében tehát az ügydöntő határozat indokolásának tartalmaznia kell a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítését.

[26] E szerint tehát akkor is meg kell indokolnia az elsőfokú bíróságnak a cselekmény minősítésére vonatkozó ítéleti rendelkezését, ha egyébként törvényi lehetősége van a részletes indokolás mellőzésére (Szegedi Ítéltábla Bf.I.588/2022/6. számú ítélete).

[27] Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását azzal egészítette ki, hogy az irányadó tényállás szerint, Terhelt1 vádlott 1 méter hosszú vascsővel több alkalommal, a közepes emberi erőt meghaladó erővel, a fején és a karján megütötte a sértettet, mely bántalmazás eredményeként létrejött három sérülés, így az agy- és arckoponya törések, az agykoponyán belüli sérülések közvetetten életveszélyesek, további három sérülés 8 napon túl gyógyuló, míg egy könnyű, azaz 8 napon belül gyógyuló sérülés volt. Mindebből következően a vádlott sértettet bántalmazó magatartása 8 napon túl gyógyuló testi sértés

okozására irányult és alkalmas is volt arra, hogy a sértettnek 8 napon túl gyógyuló sérülése keletkezzen, azaz ezen magatartását egyenes szándékkal fejtette ki.

[28] A vádlott bántalmazó magatartása és a sértett közvetett életveszélyes állapotot eredményező sérülése között ok-okozati összefüggés állt fenn. A közvetetten életveszélyes eredmény tekintetében a vádlott eshetőleges szándéka állapítható meg, figyelemmel arra, hogy azzal a vádlottnak tisztában kellett lennie, hogy amennyiben egy vascsővel oly módon bántalmazza a sértettet, hogy őt a fején is megüti, akkor életveszélyes sérülés bekövetkezésével is reálisan számolnia kell, amely lehetőségbe belenyugodott.

[29] A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 7. §-a alapján szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik.

[30] Ami a vádlott által elkövetett testi épség elleni bűncselekmény minősítését, illetve helyes jogszabályi megjelölését illeti, a Büntető Törvénykönyv a testi sértés bűncselekményének egyértelműen két alapesetét határozza meg.

[31] A 164. § (1) bekezdése alapján, aki más testi épségét, vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (2) bekezdés szerint, ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség 8 napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt, míg a (3) bekezdésnek megfelelően, ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség 8 napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt büntetendő.

[32] Erre figyelemmel az (1) és a (2) bekezdés az egyik – a könnyű testi sértésként értékelendő – alapesetet, míg az (1) és (3) bekezdés a másik alapesetet – a súlyos testi sértést – határozza meg. A Be. 258. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a Kúria 61. BK véleményében foglaltak alapján a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet fel kell tüntetni az ítélet rendelkező részében.

[33] A fent kifejtettakra figyelemmel a bűncselekmény minősítése során a Btk. 164. § (1) bekezdése szerinti minősítés, illetve az arra való jogszabályi megjelölés nem mellőzhető. (Szegedi Ítéletábra Bf.II.340/2014/4. számú ítélete).

[34] Az irányadó tényállás szerint a vádlott a kezében tartott vascsővel a sértett bántalmazásán kívül a sértett gépkocsijára is többször ráütött, amellyel azt megrongálta, és amely magatartását szintén egyenes szándékkal valósította meg. Ezzel ok-okozati összefüggésben a sértettnek kára keletkezett.

[35] A Btk. 459. § (1) bekezdés 16. pontja alapján a kár a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bűncselekménnyel a vagyonban okozott értékcsökkenés. Miután a rongálással okozott kár összege meghaladta az ötvenezer-egy forintot, de nem haladta meg az ötszázezer forintot, az a Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontja szerinti kisebb kár.

[36] A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítéletábra további enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmények elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást, továbbá azt, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás terhe alatt (Kúria 56. BKv. III/10. pont), illetve a vádlott - helyesen - bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását értékelte enyhítő körülményként.

[37] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a konkrét cselekmények tárgyi súlya és a bűnösségi körülmények alapján a büntetési célok elérését kizárólag a szabadságvesztés kiszabásával látta elérhetőnek, és – a kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel – helyesen járt el, akkor is, amikor Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Az így kiszabott büntetés az enyhítő körülményekre, így különösen a büntetlen előéletű vádlott megbánó magatartására, a sértett megbocsátására, a kár megtérítésére és a hat kiskorú gyermek eltartására figyelemmel

alkalmas a büntetési célok eléréséhez, ezért helyesen járt el a törvényszék, amikor annak tartamát a büntetési tételkeret minimumát jelentő 2 évben határozta meg és lehetőséget látott a végrehajtás törvényi maximumának megfelelő tartamú próbaidőre történő felfüggesztésére.

[38] Osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a sértett tulajdonát képező és a Kecskeméti Törvényszék bűnjelkezelőjénél bevételezett egy darab kés lefoglalásának megszüntetése mellett elrendelte annak is a megsemmisítését és azt nem a sértett részére rendelte kiadni.

[39] A Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján a lefoglalást meg kell szüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség. A (2) bekezdés értelmében, ha a lefoglalt dolog értéktelen és arra senki nem tart igényt, azt a lefoglalás megszüntetése után meg kell semmisíteni. Ellenkező esetben pedig a kiadás sorrendjét a Be. 321. §-a szabályozza, amelynek (1) bekezdése szerint a lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény elkövetésekor annak tulajdonosa volt és tulajdonjogával kapcsolatban észszerű kétség nem merült fel.

[40] Jelen esetben az eljárás során a bűncselekmény helyszínén lefoglalt, az elkövetés során nem használt kés tulajdonosa a sértett – amely rögzítésre is került az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldal 4. bekezdésében – továbbá a kés nyilvánvalóan nem értéktelen és arról a sértett nem mondott le. Erre figyelemmel az ítéltábla ezen bűnjel kapcsán megváltoztatta az elsőfokú ítéletnek a bűnjelek megsemmisítésére vonatkozó rendelkezését akként, hogy elrendelte az egy darab kés sértettl sértett részére kiadását.

[41] Az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogszabályhelyek felhívása több esetben hiányos volt. Erre figyelemmel azt az ítéltábla a büntetés kiszabásának elvei körében kiegészítette azt a Btk. 80. § (1), (2), (3) és (4) bekezdésével, a halmazati büntetés kiszabásával összefüggésben a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdésével, a büntetés célja kapcsán a Btk. 79. §-ára, a határozott ideig tartó szabadságvesztésből a feltételes szabadságra bocsátás vonatkozásában pedig a Btk. 38. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés a) pontjára, míg az előzetes mentesítés lehetőségének hiányára irányuló indokolást a Btk. 102. § (1) bekezdésére való hivatkozással.

[42] A kifejtettekéből következik, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította, hogy a vádlott 2020. december 13. napjától 2020. december 15. napjáig volt őrizetben, a vádlott személyes adatai közül a tartózkodási helyére, valamint értesítési és kézbesítési címére utalást mellőzte, mint szükségtelent, mivel az a bejelentett lakcímével megegyezik.

[43] A vádlott terhére megállapított rongálás vétségének jogszabályi alapját kiegészítette a Btk. 371. § (1) bekezdés 2. *fordulatával*, mivel a Kúria 61. BK véleménye 3. a) pontjában foglaltak alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira utalni kell és a vádlott a rongálás vétségét a sértett vagyontárgyának megrongálásával követte el.

[44] A Btk. 38. § (1) bekezdésének szövegezésével összhangban megállapította, hogy a vádlott *legkorábban* a kiszabott szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[45] Észlelte az ítéltábla azt is, hogy az elsőfokú ítélet kelte helytelenül került megjelölésre, és az helyesen 2022. szeptember 19. napja.

[46] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Szeged, 2023. március 14.

dr. Joó Attila
a tanács elnöke

dr. Halász Edina
előadó bíró

dr. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.687/2022/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.366/2021/11. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2023. március 14.

dr. Joó Attila
a tanács elnöke